

Povestea pentru copii - 28.06.2025

Urme în nisip

Într-o noapte liniștită, un băiat a avut un vis frumos. Se făcea că mergea pe o plajă cu nisip fin și cald, alături de Isus. Cerul era ca un ecran mare de film, și acolo se arătau imagini din viața lui: când era bebeluș, când s-a jucat cu prietenii, când a fost fericit, dar și când a fost trist.

Pentru fiecare moment din viață, pe nisip se vedeau două rânduri de urme: unele erau ale lui, iar celelalte erau ale lui Isus. Mergeau împreună, ca cei mai buni prieteni.

Dar la un moment dat, copilul a observat ceva ciudat. În cele mai grele zile, când fusese bolnav, când fusese trist sau singur, se vedea doar un singur rând de urme în nisip. A fost uimit și puțin supărat. Așa că s-a întors spre Isus și L-a întrebat:

— Isuse... Tu n-ai zis că vei fi mereu cu mine? Atunci de ce, tocmai când mi-a fost cel mai greu, era doar un rând de urme? Unde erai?

Isus s-a uitat la el cu ochi blânzi și a zâmbit cu dragoste.

— Dragul Meu, Eu nu te-am lăsat niciodată singur. Când ai văzut doar un rând de urme... atunci Eu te purtam în brațe. Te-am ținut strâns la pieptul Meu, ca să nu cazi. Te-am iubit și te-am ajutat, chiar dacă nu M-ai văzut sau nu M-ai simțit.

Atunci copilul a înțeles. S-a uitat din nou la cerul plin de imagini și a zâmbit. Știa acum că niciodată nu a fost singur. Isus fusese mereu acolo, mai aproape decât și-ar fi imaginat.